

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/396/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412210246
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8412210246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému A., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 662,31 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie ohľadne istiny 662,31 eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 362,31 eur od 9. 5. 2011 do 9. 5. 2014, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žaloby zamieťa.

IV. Vracia žalobkyni súdny poplatok 23 eur a na jeho vrátenie upravuje Daňový úrad Bratislava I.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 4. 12. 2012 domáhala na žalovanom zaplatenia 662,31 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy za dobu od 9. 4. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd o veci rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu.

Žalobu dôvodila tvrdeniami, že so žalovaným uzavrela zmluvu č. A4754491 a zmluvu č. A5064991, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe týchto zmlúv vypožičala žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré mu umožnili využívať ňou poskytované telekomunikačné služby. SIM kartám boli pridelené účastnícke čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu služieb poskytnutých mu v období od júl 2010 - október 2010 vo výške 362,31 eur. Žalobou v danej veci sa domáha zaplatenia tejto ceny za poskytnuté služby, ktorú žalovaný nezaplatil aj napriek pokusu o pokonávku z 25. 3. 2011. Žalobou sa ďalej na žalovanom domáha zaplatenia sumy 300 eur, a to titulom nároku na náhradu škody, ktorá jej vznikla odpredaním mobilných telefónov/ telekomunikačných zariadení žalovanému Nokia 6600i slide black a Nokia 2730, a ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telefónov/ zariadení (220 eur a 90 eur, spolu 310 eur) a ich akciovou cenou (1 euro a 9 eur, spolu 10 eur). Škodu jej žalovaný spôsobil tým, že získal mobilné telefóny/ telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom Dodatkov k zmluvám sa zaviazal používať jej služby a platiť za ne po dobu viazanosti, pričom následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doba viazanosti) a platiť

riadne a včas za poskytnuté služby. Náhrady škody sa domáha v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011, ktorým súd dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie označil za neprijateľnú podmienku, a § 53a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zmluvná pokuta v zmysle Dodatku k zmluve mala plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, tzn. v prípade, že svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu si nesplní. Žalovaný si základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu, ani v prípade porušenia povinnosti, ani zabezpečiť si nepríjemný majetkový prospech. Mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia zmluvného záväzku žalovaným. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku ustanovenia Dodatku k zmluve, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaný v dodatku k zmluve vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za zľavnenú cenu len z dôvodu, že sa zaviazal užívať jej služby po dohodnutú dobu, pričom nedodržanie tohto záväzku by jej spôsobilo škodu (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie jej vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vždy vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky. Tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Práve z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenia boli dojednávané paušalizované zmluvné pokuty. Pokusom o pokonávku z 25. 3. 2011 žalovaného vyzvala na úhradu žalovanej istiny. Žalovaný na pokus nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby. Žalobou sa domáha na žalovanom aj zaplata úrokov z omeškania v súlade so všeobecnými podmienkami (článok 11, bod 11.14) počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, tzn. počnúc dňom 9. 4. 2011.

V žalobe žalobkyňa označila a pripojila listinné dôkazy, a to zmluvy o pripojení z 3. 12. 2009 a 14. 6. 2010, dodatky k zmluvám o pripojení z 3. 12. 2009 a 14. 6. 2010, „Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange, a. s.“, faktúry, „Pokus o pokonávku“ z 25. 3. 2011, a doklady o predajnej cene mobilných telefónov.

Súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi žalovanému 19. 4. 2014 na vyjadrenie v lehote 20 dní. Písomným podaním doručeným súdu 9. 5. 2014 žalovaný oznámil, že istinu v sume 662,31 zaplatil. Spolu s podaním predložil súdu poštový poukaz o poukázaní tejto sumy žalobkyni poštou 7. 5. 2014.

Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného a predložený listinný dôkaz reagovala písomným podaním z 16. 5. 2014, ktorým oznámila, že na svojom účte eviduje úhradu sumy 662,31 eur 9. 5. 2014. Oznámila, že žalobu preto v časti istiny berie späť. Naďalej trvala na uložení povinnosti žalovanému zaplatiť úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 662,31 eur za dobu od 9. 5. 2011 do 9. 5. 2014 a nahradiť jej trovy konania.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takomto prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr než sa začalo pojednávanie.

V prejednávanej veci žalobkyňa zobrala žalobu späť ohľadne celej výšky istiny. Žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil. Súd rešpektoval dispozitívny úkon žalobkyne so žalobou a konanie v súlade s citovanou právnou úpravou v tejto časti zastavil.

Podľa § 11 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch) poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania sa vráti, ak sa konanie zastavilo pred prvým pojednávaním. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa § 1, sa poplatok vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch ak sa má vrátiť poplatok súd zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok vráti.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd súčasne s čiastočným zastavením konania vo veci rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku, ktorý žalobkyňa zaplatila za žalobu vo výške 39,50 eur po jeho krátení o zákonom upravenú výšku 6,70 eur. Na vrátenie poplatku súd upravil daňový úrad príslušný podľa sídla žalobkyne.

Predmetom konania naďalej ostalo zaplatenie príslušenstva žalovanej istiny, a to úrokov z omeškania.

Žalovaný v svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 8. 7. 2014 uviedol, že je ochotný požadované úroky z omeškania zaplatiť.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd zistil nasledujúce skutočnosti, na základe ktorých prijal nasledujúce právne závery:

Z listín označených ako „Zmluva o pripojení“ z 3. 12. 2009 a z 14. 6. 2010 (ďalej len zmluva o pripojení č. 1 a zmluva o pripojení č. 2) súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom zmluvy o pripojení podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podľa dojednania zmluvných strán neoddeliteľnou súčasťou zmlúv sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosťou Orange Slovensko, a. s., (ďalej len VP) a Cenník služieb tejto obchodnej spoločnosti. Zmluvami o pripojení sa žalobkyňa zaviazala zriadiť žalovanému prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť mu v zmluvách dojednané služby. Za tým účelom mu vypožičala 2 ks SIM kariet s účastníckymi číslami u zmluvy č. 1 - XXXX XXX XXX a u zmluvy č. 2 - XXXX XXX XXX. Žalovaný sa zaviazal platiť žalobkyňu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb cenu podľa platného cenníka žalobkyne na základe faktúr v lehote splatnosti a spôsobom dojednaným v zmluve .

Žalovaný v priebehu konania neučil sporným tvrdenie žalobkyne, že za verejné telefónne služby poskytnuté mu žalobkyňou na základe týchto zmlúv o pripojení, vyúčtované mu faktúrami doloženými žalobkyňou v konaní (faktúry č. 8043500958, č. 8043500959, č. 8042968746, č. 1008038221, č. 8042438977, č. 8041911623) nezaplatil cenu vo výške 362,31 eur. Túto sumu v priebehu konania 9. 5. 2014 aj zaplatil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 Zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danej veci súd na základe vykonaného dokazovania prijal záver, že žalobkyňa sa zaplattenia ceny za verejné telefónne služby vo výške 362,31 eur domáha dôvodne. Povinnosť žalovaného zaplatiť túto cenu za verejné telekomunikačné služby poskytnuté mu v období od júl 2010 až október 2010 má svoju oporu v zmluvnom vzťahu účastníkov založenom špecifikovanými zmluvami o pripojení uzavretými v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách. Medzi stranami nebola sporná výška nezaplattennej ceny služby, ani skutočnosť, že žalovaný túto svoju peňažnú povinnosť nesplnil v lehote splatnosti dojednanej zmluvnými stranami, tzn. v lehote splatnosti jednotlivých faktúr. Túto peňažnú povinnosť splnil až v priebehu konania 9. 5. 2014. Preto pokiaľ sa žalobkyňa domáha zaplattenia úrokov z omeškania so zaplattením tohto peňažného záväzku vo výške 9 % ročne od 9. 4. 2011, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku z 25. 3. 2011, súd jej vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť jej úroky z omeškania vo výške 9 % ročne, ktorá zodpovedá predpisom občianskeho hmotného práva zo sumy 362,31 eur od 9. 4. 2011 do 9. 5. 2014.

V prevyšujúcej časti príslušenstva súd žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

Žalobkyňa sa nároku na zaplattenie zvyšnej časti istiny vo výške 300 eur domáhala na základe tvrdenia, že žalovaný porušil základnú zmluvnú povinnosť dojednanú v dodatkoch k zmluvám o pripojení, a to povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s ňou po dojednanú dobu.

Takto skutkovo vymedzený nárok súd posudzoval podľa na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu), podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základnými predpokladmi vzniku tejto všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti subjektu za škodu sú: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie. Pre vznik všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je pritom potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky tieto predpoklady.

Súd zastáva názor, že žalobkyňa v danej veci nepreukázala splnenie ani jedného z predpokladov vzniku tejto všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti žalovanej za škodu.

Pokiaľ ide o 1. predpoklad - protiprávny úkon žalovaného, žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť zotrvať s ňou v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. dobu viazanosti).

Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže vzniknúť z porušenia zmluvných ako aj iných záväzkových povinností (zmluvná zodpovednosť alebo záväzková zodpovednosť). Môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť).

Oboznámením listín „Dodatok k Zmluve o pripojení“ z 3. 12. 2009 a z 14. 6. 2010 (ďalej len dodatok č. 1 a dodatok č. 2) súd zistil, že žalobkyňa súčasne s uzavretím zmluvy o pripojení č. 1 a č. 2 uzavrela so žalovaným aj zmluvy, na základe ktorých predala žalovanému mobilné telefóny Nokia 6600i slide black a Nokia 2730, ktorých bežná maloobchodná cena u telefónu Nokia 6600i slide black bola 221 eur a u telefónu Nokia 2730 99 eur za zľavnenú cenu 1 euro a 9 eur, a to za podmienok dohodnutých v dodatkoch č. 1 a 2 k zmluvám o pripojení. Žalovaný sa v dodatkoch, okrem iného, zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou podľa zmlúv o pripojení v znení dodatkov (čl. 2.3. písm. a) dodatkov č. 1 a 2). Pre prípad porušenia, okrem iných, aj tejto povinnosti, strany dojednali povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 300 eur a 89 eur.

Vznik, dobu trvania a spôsob ukončenia zmluvného vzťahu založeného medzi účastníkmi zmluvami o pripojení č. 1 a 2 vrátane ich dodatkov upravujú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange, a. s., ktoré sú súčasťou zmlúv o pripojení.

Podľa článku 2. bod 2.1.VP spoločnosť Orange poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange a účastníkom.

Podľa článku 4. bodu 4.1. VP zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká:

a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 4. body 4.2. VP obidve zmluvné strany sú oprávnené ukončiť písomnou dohodou platnosť zmluvy k obojstranne dohodnutému a potvrdenému dátumu, ak zmluva alebo jej Dodatok nestanovujú inak.

Podľa článku 4 bodu 4.5. VP odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení.

Podľa článku 4 bodu 4.7 VP spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená ukončiť platnosť Zmluvy písomnou výpoveďou, ak nemôže poskytovať služby v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodu technickej neuskutočiteľnosti ďalšieho poskytovania Služby.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V danej veci žalobkyňa nepreukázala, že by záväzkový vzťah medzi účastníkmi založený zmluvami o pripojení skončil niektorým zo spôsobov, ktorý si sama upravila vo VP. Žalobkyňa v konaní netvrdila a v konaní z vykonaného dokazovania ani nevyšlo najavo, že by účastníci boli uzavreli dohodu o ukončení zmlúv o pripojení, prípadne že by zmluvné vzťahy boli ukončili odstúpením od zmluvy alebo ich výpoveďou. Vzhľadom na formu zmlúv o pripojení, ktorú si žalobkyňa sama vyhradila vo VP, na platné ukončenie zmlúv bola potrebná písomná forma. Súd preto zastáva názor, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by žalovaný svoje záväzky zotrvať v právnom vzťahu 24 mesiacov založené zmluvami o pripojení porušil. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa zrejme deaktivovala žalovanému pre neplatenie za služby riadne a včas SIM karty, nakoľko podľa VP strany ako spôsob ukončenia zmluvy nedojednali deaktiváciu SIM karty.

Pokiaľ ide o 2. predpoklad - vznik samotnej škody, pojem „škoda“ Občiansky zákonník nedefinuje. Všeobecne sa škoda chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného v dôsledku škodnej udalosti nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Súd zastáva názor, že v danej veci nedošlo k zmenšeniu majetku žalobkyne, a teda ani k vzniku škody. Žalobkyňa za mobilné telefóny odpredané žalovanému obdržala (prípadne jej prislúcha nárok na zaplatenie) dojednanú kúpnu cenu. Za škodu a teda zmenšenie majetku žalobkyne nemožno považovať to, že v rámci svojej obchodnej politiky dojednala kúpnu cenu za odpredaný mobilný telefón nižšiu, ako bola jej bežná maloobchodná cena. Súd dáva do pozornosti, že účel, ktorý žalobkyňa sleduje žalobou, bolo možné dosiahnuť riadnym legitímnym spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi zľavnenou akciovou cenou mobilného telefónu a jeho bežnou maloobchodnou cenou je predovšetkým výsledkom zmluvného dojednania medzi účastníkmi, nie následkom protiprávneho úkonu žalovanej. Toto dojednanie nemôže žalobkyňa jednostranne reparaovať len preto, že sa nespĺnili jej očakávania v rámci obchodnej politiky.

Keďže súd zastáva názor, že dôvodom vzniku žalobkyňou tvrdenej škody spočívajúcej v rozdiel medzi maloobchodnou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou nebolo protiprávne konanie žalovaného, aj v prípade preukázania ukončenia zmluvného vzťahu pred uplynutím dojednanej doby zavinením žalovaného, by takého konanie žalovaného nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Preto súd zastáva názor, že žalobkyňa nepreukázala splnenie ani 3. predpokladu vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za škody, a to v príčinnej súvislosti medzi tvrdeným protiprávnym konaním žalovaného a tvrdeným vznikom škody.

Súd preto žalobu v časti prísľušenstva, a to úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 300 eur od 9. 4. 2011 do 9. 5. 2014 ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov tohto konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 a § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa žalobu ohľadne celej istiny zobrala späť pre správania žalovaného, ktorý zaplatil istinu, ktorej sa žalobou domáhala. Úspech žalobkyne a úspechu žalovanej však z hľadiska merita veci bol v konaní zhruba v rovnaký. Preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).